

KARTA PRZEDMIOTU

Politechnika Białostocka									
Kierunek studiów	ARCHITEKTURA WNĘTRZ						Poziom i forma studiów	stacjonarne pierwszego stopnia	
Specjalność / ścieżka dyplomowania	przedmiot wspólny						Profil kształcenia	praktyczny	
Nazwa przedmiotu	historia architektury powszechnej 2						Kod przedmiotu	AWIP 2024	
							Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy	
Formy zajęć i liczba godzin	W	Ć	L	P	Ps	T	S	Semestr	II
	30							Punkty ECTS	2
Przedmioty wprowadzające	-								
Cele przedmiotu	Poznanie dziejów nowożytnej architektury europejskiej i polskiej: głównych dzieł architektonicznych i ich twórców, wiedza o warsztacie architektów, o ideach i innych czynnikach kulturowych kształtujących architekturę nowożytną. Współzależność architektury od innych dziedzin sztuki (malarstwo, rzeźba, muzyka, literatura)								
Treści programowe	Ideowe uwarunkowania architektury renesansu. Problematyka proporcji matematycznych (system modułów porządków klasycznych). Bramante i problematyka budowli centralnej. Michał Anioł: architektura jako rzeźba. Bazylika Św. Piotra - dzieje budowy. Klasyczna perfekcja architektury Palladia. Renesans (Italianizm) w Polsce: najważniejsze dzieła polskiej architektury XVI w. Il Gesu jako wzorzec kościoła potrydenckiego. Architektura barokowa – zasada subordynacji, przestrzeń „nieskończona”, teatralizacja percepcji przestrzeni, dominanty kompozycyjne. Różne kierunki w architekturze baroku. Założenie pałacowo-parkowe <i>entre cour et jardin</i> w Wersalu – architektura jako przestrzeń ceremonialna. Scenograficzna rola fasad. Solarna i kosmiczna symbolika rezydencji królewskiej. Architektura XVII w Polsce. Architektura późnego baroku w Europie i w Polsce. Rola planów eliptycznych w rozwoju architektury rokoka. <i>Palladianizm</i> angielski. Polityczne i ideologiczne uwarunkowania reakcji przeciw sztuce rokoka. Nurt „Klasycyzmu rewolucyjnego”. Neoklasycyzm imperialny. "Styl Stanisława Augusta" i architektura neoklasycyzmu na ziemiach polskich w k. XVIII i pocz. XIX w.								
Metody dydaktyczne	wykład multimedialny								
Forma zaliczenia	wykład – egzamin ustny								
Symbol efektu uczenia się	Zakładane efekty uczenia się							Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się	
EU1	Student porządkuje i systematyzuje główne etapy rozwoju architektury nowożytnej powszechnej i polskiej w kontekście współzależności z innymi dyscyplinami artystycznymi							K_W05, KW_08	
EU2	ma wiedzę o systemach modularnych i proporcjach nowożytnych porządków architektonicznych i zna ich rolę w kształtowaniu bryły i elewacji budowli							K_W06	
EU3	potrafi wskazać i właściwie zinterpretować symboliczne elementy nowożytnej architektury rezydencjonalnej							K_W05	

EU4	wyказuje się znajomością literatury naukowej odnoszącej się do omawianych zagadnień	K_W07	
Symbol efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć, na której zachodzi weryfikacja	
EU1	egzamin ustny	W	
EU2	egzamin ustny	W	
EU3	egzamin ustny	W	
EU4	egzamin ustny	W	
Bilans nakładu pracy studenta (w godzinach)		Liczba godz.	
Wyliczenie	Udział w wykładach	15 x 2h = 30	
	Przygotowanie do egzaminu i obecność na nim	1 x 18h + 2 = 20	
	Udział w konsultacjach	5 x 1h = 5	
	RAZEM:	55	
Wskaźniki ilościowe		GODZINY	ECTS
Nakład pracy studenta związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela		35	1,4
Nakład pracy studenta związany z zajęciami o charakterze praktycznym		5	0,2
Literatura podstawowa	1. Murray P., L., <i>Architektura włoskiego renesansu</i> , VIA, Wrocław-Toruń 1999. 2. Pevsner N., <i>Historia architektury europejskiej</i> , Arkady, Warszawa 1979. 3. <i>Słownik terminologiczny sztuk pięknych</i> , red. Kubalska-Sulkiewicz K., Bielska-Lach M., Manteuffel-Szarota A., PWN, Warszawa 1996. 4. Wittkower R.: <i>Art and Architecture in Italy 1600-1750</i> , Yale University, N.Haven-London 1999		
Literatura uzupełniająca	1. Białostocki J., <i>Sztuka cenniejsza niż złoto</i> , PWN, Warszawa 2006. 2. Dziubecki T., <i>Klucz do zrozumienia architektury</i> , "Z Badań Katedry Historii Architektury", z.6, Białystok 2008.		
Jednostka realizująca	Pracownia Historii Architektury i Konserwacji Zabytków	Data opracowania programu	
Program opracował(a)	dr hab. Małgorzata Dolistowska, dr Tomasz Dziubecki	15 kwietnia 2019	